

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 12. června 2023
č. j. MSP-804/2021-ODKA-SPZ/4
Počet listů: 3
Přílohy: 1

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obvinění V. L.; I. L.; P. L. (roz. S.), a Š. L.

Přílohy: tr. spis Městského soudu v Praze sp. zn. 41 T 7/2014

Podle § 266 odst. 1 zák. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) podávám ve prospěch obviněných V. L. t. č. ve výkonu trestu ve Věznici J., I. L., t. č. ve výkonu trestu ve Věznici S. n. S., P. L. (roz. S.) a Š. L.,

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 10. 2015, sp. zn. 4 To 66/2015.

Řízení předcházející napadenému rozhodnutí

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2015, sp. zn. 41 T 7/2014, byli obvinění V. L., I. L., P. L., Š. L., společně s obviněnými R. D. a Z. S., v jejichž prospěch stížnosti pro porušení zákona podána není, odsouzeni pro rozsáhlou majetkovou trestnou činnost. Níže je popsána jenom relevantní část citovaného rozsudku.

Za jednání popsané pod bodem I.12. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2015, sp. zn. 41 T 7/2014, byly níže jmenovaní uznáni vinnými:

- obv. V. L. jednak pomocí ke zločinu krádeže podle § 24 odst. 1 písm. c) a § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2, odst. 4 písm. a) zák. č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, jednak pomocí k zvlášť závažnému zločinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 24 odst. 1 písm. c) a § 234 odst. 1, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku;
  - obv. I. L. jednak zločinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku, jednak zvlášť závažným zločinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku;
  - obv. P. L. jednak zločinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 4 písm. a) trestního zákoníku, jednak zvlášť závažným zločinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku;
  - obv. Š. L. jednak zločinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d), odst. 4 písm. a) trestního zákoníku, jednak zvlášť závažným zločinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku.
2. Předmětné jednání je popsané v bodě I.12. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2015, sp. zn. 41 T 7/2014, tak, že (mírně upraveno):

„dne 1. 8. 2012 v době od 15:40 h do 15:50 h v Praze při jízdě na eskalátorech z vestibulu podchodu stanice metra vedoucích na zastávku tramvají společně po předchozí domluvě a rozdělení úloh Š. L., V. L., I. L. a P. L. využili nepozornosti pošk. D. M. a z kapsy batohu, jež měla na zádech, odcizili peněženku bez hodnoty, která obsahovala finanční hotovost ve výši 1 000 Kč, občanský průkaz, řidičský průkaz, kartičku VZP, průkaz ZTP, platební kartu Č. s., a. s., s platností do června 2014 (vše na jméno poškozené), a to tak, že Š. L. levou rukou sáhl poškozené do batohu, odcizil z něj uvedené věci a batoh následně zapnul, I. L. stála vedle něj a pomáhala přímo při krádeži tím, že Š. L. kryla, a po krádeži mu pomáhala zapnout batoh, P. L. stál za Š. L. a kryl jeho jednání zezadu a V. L. stál pod eskalátory a hlídal, zda někdo nejde, svým jednáním způsobili D. M. škodu v celkové výši 1 000 Kč. I. L. se uvedeného jednání dopustila přesto, že byla rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 4 T 183/2011, jež nabyl právní moci dne 31. 5. 2012, odsouzena kromě jiného pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody osmnáct měsíců se zařazením do věznice s ostrahou.“

3. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2015, sp. zn. 41 T 7/2014, byli níže jmenovaní odsouzeni:

- obv. V. L. za jednání popsané pod bodem I.12. podle § 234 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na pět let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou,
- obv. I. L. za jednání pod I.12. podle § 234 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na pět let, pro jehož výkon byla zařazena do věznice s ostrahou,
- obv. P. L. za jednání popsaná pod body I.1., I.2. a I.12. a sbíhající se trestnou činností z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 29. 7. 2013, sp. zn. 6 T 176/2013, podle § 43 odst. 2 a § 234 odst. 4 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody na pět let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, za současného zrušení výroku o trestu z citovaného trestního příkazu, jakož i...

- a obv. Š. L. za jednání popsaná pod body I.2. až I.5., I.7., a I.9. až I.12., za jednání popsaná pod bodem II.1. až II.6. a za sbíhající se trestnou činnost z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 1. 10. 2013, sp. zn. 9 T 191/2013, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2014, sp. zn. 7 To 63/2014, a z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 19. 11. 2013, sp. zn. 67 T 198/2013, podle § 43 odst. 2 a § 234 odst. 4 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody na šest let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, za současného zrušení výroků o trestu z citovaných rozsudků, jakož i...

Napadené rozhodnutí

4. Obvinění V. L., I. L., P. L. a Š. L., jakož i obviněná Z. S., napadli rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2015, sp. zn. 41 T 7/2014, odvoláními. Odvolání v neprospěch obviněných I. L. a Š. L. do výroku o trestu podal i státní zástupce. Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 8. 10. 2015, sp. zn. 4 To 66/2015, všechna odvolání zamítl podle § 256 trestního řádu jako nedůvodná.

Řízení navazující na napadené rozhodnutí

5. Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 10. 2015, sp. zn. 4 To 66/2015, bylo napadeno dovoláním obv. V. L.. To bylo následně usnesením Nejvyššího soudu ze dne 24. 3. 2016, **sp. zn. 6 Tdo 333/2016**, podle § 265i odst. 1 písm. b) trestního řádu odmítnuto. Nejvyšší soud v odůvodnění rozhodnutí konstatoval absenci extrémního nesouladu mezi skutkovými zjištěními soudů a provedeným dokazováním a neporušení zásady in dubio pro reo. Problematikou právní kvalifikace se Nejvyšší soud vůbec nezabýval.

6. Právní posouzení

Relevantní právní úprava

7. Podle § 205 odst. 1 až 6 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2015: **„Kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a a) způsobí tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, b) čin spáchá vloupáním, c) bezprostředně po činu se pokusí uchovat si věc násilím nebo pohrůzkou bezprostředního násilí, d) čin spáchá na věci, kterou má jiný na sobě nebo při sobě, nebo e) čin spáchá na území, na němž je prováděna nebo byla provedena evakuace osob, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty (odstavec 1). Kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta (odstavec 2). Odnětím svobody na jeden rok až pět let nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 větší škodu (odstavec 3). Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 jako člen organizované skupiny, b) spáchá-li takový čin za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu, za živelní pohromy nebo jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek, nebo c) způsobí-li takovým činem značnou škodu (odstavec 4). Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán, a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 škodu velkého rozsahu, nebo b) spáchá-li takový čin v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání trestného činu vlastizrady (§ 309), teroristického útoku (§ 311) nebo teroru (§ 312) [odstavec 5] Příprava je trestná (odstavec 6).“**
8. V § 234 odst. 1 až 6 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2015 se uvádí: **„Kdo sobě nebo jinému bez souhlasu oprávněného držitele opatří, zpřístupní, přijme nebo přechovává platební prostředek jiného, zejména nepřenositelnou platební kartu identifikovatelnou podle jména nebo čísla, elektronické peníze, příkaz k zúčtování, cestovní šek nebo záruční šekovou kartu, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta,**

zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty (odstavec 1). Kdo sobě nebo jinému opatří, zpřístupní, přijme nebo přechovává padělaný nebo pozměněný platební prostředek, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let (odstavec 2). Kdo padělá nebo pozmění platební prostředek v úmyslu použít jej jako pravý nebo platný, nebo kdo padělaný nebo pozměněný platební prostředek použije jako pravý nebo platný, bude potrestán odnětím svobody na tři léta až osm let (odstavec 3). **Odnětím svobody na pět až deset let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán, a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1, 2 nebo 3 jako člen organizované skupiny, nebo b) spáchá-li takový čin ve značném rozsahu (odstavec 4).** Odnětím svobody na osm až dvanáct let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán, a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1, 2 nebo 3 jako člen organizované skupiny působící ve více státech, nebo b) spáchá-li takový čin ve velkém rozsahu (odstavec 5). Příprava je trestná (odstavec 6).“

9. Ust. § 256 trestního řádu určuje, že odvolací soud odvolání zamítne, shledá-li, že není důvodné.
10. Podle § 266 odst. 1 věty druhé trestního řádu: „Nestanoví-li zákon jinak, není proti rozhodnutí Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona přípustná.“

Přípustnost stížnosti pro porušení zákona

11. S ohledem na fakt, že ve věci bylo rozhodnuto Nejvyšším soudem o dovolání v odstavci č. 5) uvedeným způsobem, vyvstává otázka, zda je vůbec tato stížnost pro porušení zákona ve vztahu k obv. L. ve smyslu § 266 odst. 1 věty druhé trestního řádu přípustná. V praxi Nejvyššího soudu se opakovaně vyskytují případy, kdy byla připuštěna stížnosti pro porušení zákona v rozsahu námitek neuplatněných v předchozím řízení o dovolání v téže věci (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 6. 2010, sp. zn. 4 Tz 92/2009. V usnesení ze dne 22. 4. 2015, sp. zn. 8 Tz 6/2015, Nejvyšší soud dokonce shledal přípustnou i stížnost pro porušení zákona, v níž ministryně spravedlnosti prezentovala v zásadě totožné námitky jako obviněný v dovolání odmítnutém Nejvyšším soudem jako podaném z jiného důvodu, než je uveden v § 265b trestního řádu. Co se týče této stížnosti pro porušení zákona, tak platí dokonce obojí, tedy jak to, že v ní jsou uplatněny výhrady odlišné od námitek použitých v předcházejícím řízení o dovolání obv. V. L., tak to, že dovolání jmenovaného bylo Nejvyšším soudem odmítnuto jako podané z jiného důvodu, než je uveden v § 265b trestního řádu. Podle mého názoru je tak tato stížnost pro porušení zákona přípustná, a to jak ve vztahu k obv. V. L., tak ve vztahu k obviněným I. L., P. L. a Š. L.

Posouzení předmětné věci

12. Mám za to, že usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 10. 2015, sp. zn. 4 To 66/2015, byl v neprospěch obviněných V. L., I. L., P. L. a Š. L. byl porušen zákon v ust. § 256 trestního řádu a v předcházejícím řízení ve výroku o vině pod bodem I.12. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2015, sp. zn. 41 T 7/2014, v ust. § 234 odst. 4 písm. a) trestního zákoníku. Neztotožňuji se totiž se závěry soudů ohledně kvalifikace jednání obviněných jako zvlášť závažného zločinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 4 písm. a) trestního zákoníku. Správně mělo být podle mého názoru jednání jmenovaných obviněných posouzeno pouze jako zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) [u obv. Š. L. i podle písmene a)], odst. 4 písm. a) [u obv. V. L. a u obv. I. L. i podle odstavce 2] trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem přečinnou neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku.
13. V odůvodnění usnesení ze dne 27. 7. 2016, **sp. zn. 8 Tdo 1149/2015**, jímž bylo zrušeno usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 4. 2015, sp. zn. 4 To 33/2015, v tr. věci vedené proti obv. I. L. u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 T 5/2014, Nejvyššího soud, konkrétně **v odstavci č. 34**, konstatoval, že: *...i trestný čin, jehož se pachatel dopustil v ideálním souběhu*

s jiným trestným činem spáchaným jím jako členem organizované skupiny, nemusí být za každých okolností též posouzen za použití této zvlášť přitěžující okolnosti. Právě rozdílná povaha sbíhajících se činů může znamenat odlišný závěr o existenci organizované skupiny, případně zavinění ve vztahu k této zvlášť přitěžující okolnosti. Na rozdíl od trestného činu krádeže podle § 205 odst. 1, 2 trestního zákoníku, jehož objektem je především vlastnictví věci, popř. její držba či jen faktické držení věci, objektem přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1, 2 a 3 trestního zákoníku je ochrana platebních prostředků v rámci bezhotovostního platebního styku a tím bezpečnost, funkčnost a spolehlivost (také z hlediska pravosti) finančního styku, který je jedním ze základních kamenů fungujícího tržního hospodářství. Pokud obviněným šlo pouze o to, aby se zmocnili peněz na hotovosti jiného (příčemž odcizené peněženky jinak obviněná I. L. se zbytkem jejich obsahu odhazovala), platební kartu si neponechali, ani se nepokusili ji jakkoliv uplatnit, omezovalo se fungování organizované skupiny se všemi jejími atributy objektivně i subjektivně na krádež hotovosti, nikoliv na neoprávněné opatřování si platebních prostředků a tedy i platebních karet. Takto zjištěné skutečnosti svědčí ve prospěch závěru, že povaha a společenská škodlivost činu je dostatečně vyjádřena jeho právním posouzením jako trestného činu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku (podle konkrétních okolností jako u dovolatelky i odstavec 2 tohoto zákonného ustanovení) a trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku.“ Obiter dictum Nejvyšší soud v **odstavci č. 38.** vyjádřil co do předmětné problematiky nesouhlas s obecnými závěry Vrchního soudu v Praze prezentovanými v této stížnosti pro porušení zákona napadeném usnesení ze dne 8. 10. 2015, sp. zn. 4 To 66/2015.

14. Závěry Nejvyššího soudu prezentované v jeho v odstavci č. 13 citovaném usnesení lze vztáhnout i na napadenou věc. Z popisu skutku v bodě II.12. rozsudku městského soudu a z provedených důkazů, konkrétně např z protokolu o výslechu obv. Š. L. ze dne 23. 9. 2013, č. j. ORII-33280-270/TČ-2012-001274 (č. l. 137 až 141 tr. spisu sp. zn. 41 T 7/2014) a z protokolu o výslechu obv. P. L. ze dne 1. 8. 2013, č. j. ORII-33280-208/TČ-2012-001274 (č. l. 159 až 163) totiž vyplývá, že obvinění utvořili organizovanou skupinu tvořící čtyři členy, která se dopustila tzv. kapesní krádeže za účelem získání finanční hotovosti. S ohledem na to, že se obvinění snažili získat pouze finanční hotovost jiného, přičemž nebylo zjištěno, že by si platební kartu ponechali, případně se ji pokusili uplatnit, omezovalo se fungování organizované skupiny se všemi jejími atributy objektivně i subjektivně na krádež hotovosti, nikoli na neoprávněné opatření platebních prostředků platebních karet. Povaha a závažnost činu je tak dostatečně vyjádřena jeho právním posouzením jednání obviněných jako zločinu krádeže podle kvalifikované skutkové podstaty § 205 odst. 1 písm. d) [u obv. Š. L. i podle písmene a)], odst. 4 písm. a) [u obv. V. L. a u obv. I. L. i podle odstavce 2] trestního zákoníku a přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku.
15. Pochybení Městského soudu v Praze ve výroku o vině rozsudku ze dne 12. 1. 2015, sp. zn. 41 T 7/2014, logicky našlo svůj odraz i při ukládání trestu, Obviněným byl ukládán trest podle § 234 odst. 4 v tr. sazbě na pět až deset let. Správně měl však být ukládán podle § 205 odst. 4 v mírnější trestní sazbě na dva až osm let.
16. Nápravu pochybení Městského soudu v Praze nezjednal ani odvolací Vrchní soud v Praze, třebaže k tomu měl na podkladě odvolání obviněných vytvořen náležitý procesní prostor.
17. Na podkladě telefonátu s pracovníci Centrální evidence vězňů uskutečněného dne 23. 2. 2023 a z tr. spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 41 T 7/2014 bylo zjištěno, že obv. V. L. vykonává od 30. 6. 2022 trest odnětí svobody na pět let ve Věznici J., kdy konec trestu je naplánován na den 30. 6. 2027. Obviněná I. L. vykonává od 15. 5. 2020 trest odnětí svobody na pět let ve Věznici S. n. S., kdy konec trestu je určen na den 15. 5. 2025. Obviněný P. L. se v současné

době ve výkonu trestu odnětí svobody nenachází. Souhrnný trest odnětí svobody na pět let vykonával ve Věznici P. od 29. 3. 2016 do 28. 3. 2021. Obviněný Š. L. vykonával souhrnný trest odnětí svobody na šest let ve Věznici P., a to od 24. 4. 2017 do 5. 5. 2020, kdy byl podmíněně propuštěn na svobodu.

18. Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

19. Ze shora uvedených důvodů **navrhuji**, aby Nejvyšší soud:

- 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne ze dne 8. 10. 2015, sp. zn. 4 To 66/2015, byl v neprospěch obviněných V. L., I. L., P. L. a Š. L. porušen zákon v ust. § 256 trestního řádu a v jemu předcházejícím řízení rozsudkem Městského soudu v Praze dne 12. 1. 2015, sp. zn. 41 T 7/2014, ve výroku o vině pod bodem I.12. v ust. § 234 odst. 4 písm. a) trestního zákoníku;
- 2) s odkazem na ust. § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne ze dne 8. 10. 2015, sp. zn. 4 To 66/2015, ohledně obviněných V. L., I. L., P. L., a Š. L. a ve vztahu k těmto obviněným rovněž zrušil i jemu předcházející rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2015, sp. zn. 41 T 7/2014, ve výroku o vině pod bodem I./12. a ve výrocích o trestech týkajících se uvedených obviněných, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu;
- 3) v souladu s ust. § 270 odst. 1 trestního zákoníku Městskému soudu v Praze přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Na vědomí:

- 1) Nejvyšší státní zastupitelství k č. j. 1 NZZ 133/2021-40
- 2) obvinění V. L., I. L., P. L. a Š. L.
- 3) Městský soud v Praze ke sp. zn. 41 T 7/2014